

Paimenkoiran kouluttamisesta

Tässä aika yleinen kysymys liittyen eri rotuihin paimennuskoulutusta ajatellen

”Paimentaminen kiinnostaa minua erittäin paljon. Etsin vielä itselleni sopivaa koiraa, mutta ajatuksissa on esim. saksanpaimenkoira, hollanninpaimenkoira, collie tai aussie. Pelkään, että bordercollie on minulle liian energinen koirarotu. Mitä minun pitäisi tietää paimentamisesta, jotta voisin osallistua kurssille. Minulla ei itselläni ole lampaita tai muitakaan paimennettavia eläimiä, sillä asun taajamassa.”

Ja tässä eräiden asiantuntijoiden vastaus edelliseen. Ja samalla selitys siihen, miksi en ota kurssilleni muita kuin bordercollietta ja kelpieitä.

”Jos tavoitteesi on oppia ymmärtämään mitä paimentaminen on, pitää sinun hankkia joko paimenlinjainen bordercollie tai working kelpie. Näiden rotujen avulla pystyt itse oppimaan paimentamisesta tosi paljon. Muissa mainitsemisiasi roduissa on niin vähäisessä määrin paimennustaipumuksia, että sinun täytyy itse olla erittäin taitava, jottei paimentaminen muutu vain saalistamiseksi. Jos sinulla ei ole harjoittelupaikkaa, on vain parempi, että hankit koiran, josta jalostuksen myötä on paimennusominaisuudet suuressa määrin hävinneet. Itse asiassa on parempi, että luovut koko paimentamishaaveesta.

Jos sinulla itselläsi ei ole eläimiä joita paimentaa, eivät harjoituksesi kuitenkaan tule etenemään toivotulla tavalla. Kurssitapaamisilla saat vain ohjeet miten harjoitella kotona ja varsinainen harjoittelu tapahtuu muualla kuin paimennuskurssilla. Tämä sama koskee myös todellisia paimenkoiriakin kuten bordercollietta ja working kelpieitä. Mainitsemistasi roduista todennäköisesti aussilla on eniten paimennustaipumuksia. Tietysti sillä edellytyksellä, että olet valinnut pennun linjoista, joissa suurinta osaa esivanhemmista on todella käytetty paimentamistehtäviin. Joka tapauksessa joudut jonotuslistan päähän, todennäköisesti et edes pääse listalle, jos koirasi on muuta rotua kuin paimenlinjainen bc tai kelpie.

Monilla kouluttajilla on huonoja kokemuksia roduista, joista paimennusominaisuudet on jalostettu pois. Nämä koirat usein vahingoittavat kouluttajan lampaita. Kun lopetetaan jalostaminen paimennusominaisuuksien perusteella, häviää useimmiten ensimmäisinä koiran kyky ymmärtää paimennettaviaan sekä yhteistyöhalukkuus ohjaajan kanssa. Tästä seuraa, että tällaiset koirat ovat vaikeasti koulutettavia. Varsinkin, kun yhdistelmä yhteistyöhaluttomuus ja kokematon ohjaaja ovat kyseessä. Lisäksi paimennettavia eläimiä ei pidä saattaa tilanteeseen, jossa koira stressaa ja jahtaa niitä. On eettisesti väärin, että lampaita stressataan vain sen takia, että ohjaaja saisi harrastaa koiransa kanssa.

Sellaisen rodun edustajien kanssa, joissa on enää vähän paimennustaipumusta jäljellä, pitää koulutus aloittaa vasta, kun koira on aikuinen. Harjoituksessa koiraa painostetaan melkoisesti, jottei se pääse vahingoittamaan lampaita. Koiralla täytyy olla erittäin voimakas paimennusvietti, jotta se kestää tämän prässin. Vietti on harvoin riittävän voimakas muilla kuin paimenlinjaisella bordercolliella tai working kelpiellä. Jos koira ei kestä tätä painostamista, se voi lopettaa paimentamisen kokonaan tai stressaantua niin paljon, että alkaa jahdata ja purra lampaita.

Joten jos ihan oikeasti haluat paimenkoiran, valitse se rodusta, joka on jalostettu sitä varten. Jos sinulla ei ole mahdollisuutta harjoitella kurssin ulkopuolella, unohda koko paimennus.”